לשכת עורכי הדין בישראל - ועד מחוז חיפה
نقابة المحامين في اسرائيل - لجنة لواء حيفا
The Israel Bar - Haifa District Committee

**בבית הדין המשמעתי המחוזי**
**של לשכת עורכי-הדין**

**ב ח י פ ה**

**20/10/26**

**בפ18/26**

**בבית הדין המשמעתי המחוזי**
**של לשכת עורכי הדין**
**בחיפה**

**<u>בפני חברי בית הדין המשמעתי המחוזי:</u>**
**עו"ד חליל נעמה, אב"ד**
**עו"ד מונא אבו אל יונס, חב"ד**
**עו"ד ניצן בצון חב"ד**

**המבקשת: לשכת עורכי הדין – ועדת האתיקה מחוז חיפה**
**ע"י עו"ד בתאל ארז**
**נ ג ד**
**המשיב: שכיב אבו רוקון**

רצ"ב העתק החלטה שניתנה ע"י ביה"ד המשמעתי המחוזי בחיפה.

**בכבוד רב ובב"ח,**

**רביטל אלמוז**
**מנכ"ל ועד המחוז**

גר/

# בבית הדין המשמעתי המחוזי
# של לשכת עורכי הדין
## בחיפה

**בפני:** **עו"ד חליל נעמה, אב"ד**
**עו"ד ניצן בצון, חברה**
**עו"ד מונא אבו אליונס ח'טיב, חברה**

**המבקשת:** **ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין במחוז חיפה**

**נגד**

**המשיב:** **עו"ד שכיב אבו רוקון, מ.ר. 25815**
**(בהשעיה זמנית) – אסיר**

בבית הדין המשמעתי המחוזי
של לשכת עורכי-הדין חיפה
19/10/26 נתקבל ביום

# גזר דין

**א. מבוא, סמכות ומסגרת נורמטיבית:**

1. מונחת בפנינו בקשה מטעם ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין במחוז חיפה (להלן: "הקובלת" או "המבקשת"), אשר הוגשה לפי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן: "החוק").

2. מקור סמכותו של בית דין זה לדון בבקשה ולהטיל אמצעי משמעת מעוגן בסעיף 75 לחוק, הקובע מפורשות:

"עורך דין שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בפסק סופי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעתי מחוזי, על פי בקשת קובל, להטיל עליו אחד העונשים האמורים בסעיף 68, אם מצא שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון".

3. ארגז הכלים העונשי העומד לרשות בית הדין מפורט בסעיף 68 לחוק, הקובע את מדרג אמצעי המשמעת שבית הדין מוסמך להטיל, ואלו הם: (1) אזהרה; (2) נזיפה; (3) קנס בסכום שלא יעלה על 25,000 שקלים חדשים לכל עבירה, שישולם לקופת הלשכה; (4) השעיה לתקופה קצובה שלא תעלה על עשר שנים; (5) הוצאה מן הלשכה.

4. למען שלמות התמונה יצוין כי בסעיף 76 לחוק נקבע שעל החלטת בית דין משמעתי מחוזי הניתנת מכוח סעיף 75, חלות הוראות הערעור הקבועות בסעיפים 70 עד 72 לחוק.

5. בהתאם למסגרת נורמטיבית זו, הסמכות המוקנית לנו בתיק זה מחייבת הכרעה כפולה: ראשית, האם בנסיבות העניין דבק משום קלון בעבירות הפליליות בהן הורשע המשיב

בפסק דין סופי; ושנית, ככל שנקבע כי מדובר בעבירות שיש עמן קלון, מהו אמצעי המשמעת הראוי להטיל עליו מתוך מדרג העונשים הקבוע בסעיף 68 לחוק.

6. עם הגשת הבקשה ניתנה החלטה לפיה ביקשנו את תגובתו של המשיב לאמור בבקשה.

7. המשיב הגיש את תגובתו לבקשה באמצעות בא כוחו, ובמסגרתה ציין כי אינו חולק על דבר הרשעתו בפלילים ועל העונשים שנגזרו עליו.

8. לאור האמור, הודיע המשיב כי הוא מסכים להשעייתו לצמיתות מעיסוק במקצוע עריכת הדין, וכי אינו מתנגד לכך שבית הדין יורה על הוצאתו מן הלשכה בהתאם לסעיף 68(5) לחוק.

9. לתגובה צורפה הודעה בה אישר המשיב כי הסכמתו ניתנת מרצונו החופשי ולאחר שמשמעותה הוסברה לו. כמו כן, המשיב ויתר על זכותו להשמיע את טענותיו בעל פה והסכים כי החכרעה בבקשה תינתן ללא קיום דיון בעניינו.

**ב. רקע עובדתי - ההליכים הפליליים:**

10. ביום 25.9.2025, במסגרת הסדר טיעון, חזר בו המשיב מכפירתו והורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים (ת"פ 44064-11-20 וכן ת"פ 26492-04-25 שצורף אליו), שהתנהלו בבית משפט השלום בחיפה.

11. ביום 19.3.2026 ניתן גזר דין מאוחד בשני התיקים, במסגרתו הושתו על המשיב, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פיצויים לנפגעי העבירה וקנס בסך 80,000 ש"ח.

12. ערעור שהגיש המשיב על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה (ע"פ 75189-04-26) התקבל באופן חלקי ביום 9.7.2026, כך שרכיב הקנס הופחת לסך של 40,000 ש"ח. כיום נתון המשיב במאסר.

**ג. פירוט העבירות ונימוקי הבקשה:**

13. במסגרת הבקשה שהונחה בפנינו, פירטה המבקשת בהרחבה את מסכת העבירות החמורות בגינן הורשע המשיב; בסך הכול הורשע המשיב בשני התיקים ב- 17 אישומים אשר ייחוסו לו ביצוע עבירות בין השנים 2008-2018, ובין השנים 2022-2024 , שעניינן: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה ועבירות מס, וכן עבירות מרמה, זיוף והפרת הוראה חוקית.

14. בית הדין רואה חומרה יתרה, ואף עזות מצח של ממש, בעובדה שארבעת האישומים בתיק המצורף בוצעו בשעה שכבר התנהל נגד המשיב הליך פלילי בגין מסכת המרמה, ולאחר שהוטלו עליו מגבלות נוקשות הנוגעות לעיסוקו בעריכת דין. כפי שקבעה כבי השופטת כרמית פאר גינת בגזר דינו של המשיב:

**"מדובר בנאשם מלומד, עורך דין לשעבר, אשר חבין היטב את רוע מעלליו. לנאשם הייתה יכולת בכל עת להימנע מביצוע העבירות, הוא שלט שליטה מלאה על ביצוען, אולם חרף זאת שב ועבר את העבירות, פעם אחר פעם, על פני תקופה ארוכה, כלפי קורבנות שונים, גם לאחר שנאסר עליו לעסוק במקצוע עריכת הדין".**

**15.** בנוסף, מקובל עלינו התיאור העובדתי שהובא בבקשה, לפיו מסכת המעשים התאפיינה בדפוס פעולה שיטתי בתחום המקרקעין. במסגרת זו, הוליך המשיב שולל מתלוננים תמימים, תוך שהוא מנצל באופן ציני את הידע המקצועי שרכש ואת היכרותו עם הרשויות. בית משפט השלום עמד על כך שהמשיב לא היה אך שותף עקיף, אלא:

**"הינו מחולל העבירות, בהיותו עורך דין אשר ניצל לרעה את מקצועו, את הידע שרכש ואת היכרותו את הרשויות והיה הגורם הדומיננטי במסכת העבריינית... במעשיו הפגין זלזול וחוסר כבוד באזרחים תמימים וברכושם, ללא כל מורא ופחד משלטון החוק ורשויות המדינה".**

**16.** כמו כן, משנת 2011 עד 2018, ביצע המשיב עבירות מס חמורות כאשר ניהל פנקסי חשבונות כוזבים, נמנע מהוצאת חשבוניות והתחמק מתשלום מס אמת, תוך פגיעה מכוונת באוצר המדינה.

**17.** היקף הפגיעה ממעלליו של המשיב הינו עצום. סכומי המרמה בהם הודה מסתכמים ב-1,411,000 ₪, וזאת בנוסף למקרקעין רבים שקיבל לידיו במרמה. מרבית הנזקים שגרם טרם תוקנו, והותירו את קורבנותיו בפני שוקת שבורה.

**ד. דיון והכרעה בשאלת הקלון ותכלית הדין המשמעתי:**

**18.** אנו קובעים בזאת, קטגורית וללא כל סייג, כי אנו רואים במעשיו של המשיב, בהם הודה והורשע במסגרת ההליך הפלילי, כעבירות שיש בהן קלון מובהק וצורב.

**19.** יודגש: בעוד שבית המשפט הפלילי נדרש לאזן בין שיקולי ענישה, הרתעה ונסיבותיו האישיות של הנאשם (כפי שבא לידי ביטוי בגזר הדין הפלילי), תכליתו של הדין המשמעתי שונה. עיקר מעייניו של בית דין זה נתונים ל"היגיינה המקצועית", לשמירה על טוהר המחנה ולהגנה ההרמטית על הציבור הרחב מפני מי שהוכיח כי רישיונו מהווה עבורו כלי משחית. במקרי קיצון כגון דא, בהם עורך הדין הופך את כישוריו המקצועיים למנגנון הונאה שיטתי, נסוגות נסיבותיו האישיות של המשיב לחלוטין מפני האינטרס הציבורי העליון.

**20.** אין המדובר בעבירות שבוצעו במסגרת חייו הפרטיים במנותק מעיסוקו, אלא במסכת עבריינית הכרוכה באופן הדוק, ישיר ומושחת במקצוע עריכת הדין. המשיב ניצל את רישיונו, את מעמדו המקצועי, ואת האמון המוחלט שניתן בו כדי לרקום עבירות מרמה וזיוף.

**21.** מעשים אלו סותרים חזיתית את ערכי היסוד הבסיסיים ביותר הנדרשים מעורך דין: יושרה, הגינות, אמינות ונאמנות לשלטון החוק. הערכאה הפלילית היטיבה לתאר את הנזק ההיקפי שגרם המשיב, עת קבעה כי הוא **"פגע באמון הציבור בסדרי שלטון ומשפט ובציבור עורכי הדין, במוניטין ובשמו הטוב של המקצוע"**.

**<u>אכן, חובתו של עורך דין לניקיון כפיים אינה המלצה בעלמא, אלא חובה המעוגנת היטב בדין הפוזיטיבי. סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, מורה כי: "במילוי תפקידיו יפעל עורך דין לטובת שולחו בנאמנות ובמסירות, ויעזור לבית המשפט לעשות משפט"; בדומה, סעיף 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986, קובע כי "עורך דין ייצג את לקוחו בנאמנות, במסירות, ללא מורא, תוך שמירה על הגינות, על כבוד המקצוע ועל יחס כבוד לבית המשפט"</u>**.

**22.** על חובותיו אלו של עורך הדין עמדו בתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין (ראו, בין היתר: **ע"א 1/88 <u>הועד המחוזי נ' פלוני</u>**, פ"ד מב(4) 477; **ע"א 19/81 <u>ישי נ' לשכת עורכי הדין</u>**, פ"ד לו(3) 192; **ע"א 1747/91 <u>ועד מחוז הדרום נ' שמואל</u>**, פ"ד מו(4) 397).

בהקשר זה, יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בפרשת מזור **(ע"א 1746/98)**, שם חודדה ההלכה לפיה:

**"ניקיון כפיים, הגינות, נאמנות ומסירות... אלה אינן רק מידות טובות שיבור לו עורך הדין... אלא גם חובות המוטלות עליו מכח הדין"**.

ולא רק חובות מוסריות, אתיות וחוקיות יש כאן; ניקיון כפיים, הגינות, נאמנות ומסירות הם בחזקת כישורים אישיים הכרחיים למי שבחר לעסוק במקצוע עריכת הדין. בלעדי אלה, לא רק שעורך הדין אינו רשאי לעסוק במקצוע, אלא שאינו כשיר לכך מהותית; כמוהו כמנתח, שבשל ליקוי גופני כלשהו אינו יכול לחחזיק בידיו את כלי הניתוח.

**23.** חומרה יתרה משתקפת מעצם השימוש בגלימת עורך הדין ככלי משחית. אנו מוצאים לנכון להדהד בהקשר זה את דברי בית המשפט העליון **(ע"פ 1082/14)** אשר צוטטו בגזר דינו של המשיב, והולמים את עניינו ככפפה ליד:

**"משנה משקל יש לתת לכך שהמערער הוא עורך דין, שנאמנות ויושר אמורים להיות נר לרגליו. ללא שמירה על האמון הבסיסי בין עורך דין ללקוחו לא יוכל לסכון מקצוע עריכת הדין, וחמור מכך - אנשים לא יוכלו לתת מבטחם בעורכי דין חרף הצורך להיזקק לשירותים משפטיים לשם הגנה על זכויותיהם"**.

התנהלותו של המשיב פגעה פגיעה אנושה ביוקרת המקצוע, והיא מחייבת עקירה מן השורש.

**ה. סוף דבר - אמצעי המשמעת:**

**24.** רישיון עריכת הדין איננו זכות קנויה או נכס פרטי, אלא פיקדון ציבורי יקר ערך המותנה, בכל עת ובכל שעה, בהקפדה חסרת פשרות על ניקיון כפיים וטוהר מידות. עורך הדין אינו רק נותן שירות אלא יקצין בית משפט וחוליה אינטגרלית במערכת עשיית הצדק, אשר טוהר המקצוע הוא החמצן המאפשר את תפקודה התקין. אדם המפקיד את גורלו, רכושו

וזכויותיו בידי עורך דין, עושה זאת מתוך הנחה מוחלטת שאיש המקצוע יפעל ביושרה ללא דופי.

**25.** אנו מבקשים לקבוע בהקשר זה קטגורית: עורך דין הממשיך לבצע עבירות מרמה הנוגעות לליבת המקצוע, שעה שהוא מושעה מן הלשכה ותלוי ועומד נגדו הליך פלילי, מעיד על עצמו כי מורא הדין זר לו לחלוטין. התנהלות זו אינה רק "הפרת הוראה חוקית"; היא מהווה קריאת תיגר מתמשכת ובוטה על שלטון החוק, על מערכת המשפט ועל מוסדות לשכת עורכי הדין. מי שמפגין זלזול כה עמוק בהחלטות המגבילות את עיסוקו, מוכיח בעצמו כי כל סנקציה הפחותה מהרחקה לצמיתות מחברות בלשכה נידונה לכישלון מראש.

**26.** משכך, כאשר עורך דין רותם את כישוריו ומעמדו לביצוע עבירות מרמה שיטתיות, הוא מועל באותו פיקדון ציבורי ומשמיט בעצמו את הקרקע תחת זכות קיומו המקצועית. פגיעה כה בוטה אינה נעצרת במתלוננים הישירים; היא מטילה צל כבד על רבבות עורכי דין ישרי דרך העושים את מלאכתם נאמנה, ופוגעת אנושות באמון הציבור במערכת כולה.

**27.** לנוכח שבר עמוק זה, חובתו המוסרית והמשפטית של בית דין זה היא להתייצב כשומר הסף. הרחקתו של מי שרמס ברגל גסה את ערכי היסוד של המקצוע, והוצאתו משורותינו היום לצמיתות, הם בבחינת כריתת איבר נגוע. זהו אינו אך אקט עונשי כלפי היחיד, אלא פעולת טיהור הכרחית של המחנה כולו. סלחנות או פשרנות כלפי פגיעה כה חמורה בטוהר המידות, כמוה כהשלמה מסוכנת עם כרסום יסודות המערכת המשפטית כולה; חובתנו העליונה היא עקירת הנגע מהשורש, למען יובטח כי הציבור הרחב יוכל להמשיך ולתת את אמונו המלא בנושאי הגלימה.

**28.** לאור חומרת המעשים, ריבויים, התמשכותם על פני למעלה מעשור, זיקתם ההדוקה והישירה לעבודתו כעורך דין, ניצול האמון שניתן בו, וקריאת התיגר הבוטה בהמשך ביצועם חרף סנקציות תלויות ועומדות – מחייבת מסקנה משפטית ומוסרית אחת ויחידה: הרחקתו המוחלטת של המשיב משורות המקצוע.

**29. אשר על כן, אנו מורים על הוצאתו של המשיב, עו"ד שכיב אבו רוקון (מ.ר. 25815), מלשכת עורכי הדין לצמיתות, בהתאם לסעיף 68(5) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.**

**30.** עונש ההוצאה מן הלשכה יצטבר לכל עונש אחר שהוטל על המשיב בבית הדין.

**31.** בנוסף, לאור הפגיעה הקשה בתדמית המקצוע והיקף המשאבים הציבוריים שנדרשו לניהול ההליכים בגין מסכת עבירות כה סבוכה, אנו מחייבים את המשיב בהוצאות ההליך לטובת קופת לשכת עורכי הדין בסך של 7,000 ש"ח, אשר ישולמו בתוך 60 ימים.

**ו. פרסום ההחלטה:**

32. כחלק בלתי נפרד ממחויבותנו הבלתי מתפשרת לשקיפות ציבורית ולביצור מעמדו של מקצוע עריכת הדין, אנו סבורים כי יש לפרסם את ההחלטה בדבר הוצאת המשיב מן הלשכה. בית הדין רואה בפרסום זה אמצעי הכרחי להגנה על הציבור מפני מי שמעל באמון שניתן בו.

33. הפרסום יבטיח שהמסר המרתיע, הצלול והברור יגיע לידיעת הציבור הרחב, ויהווה עדות פומבית לנחישותו של בית הדין המשמעתי לשמור על טוהר המקצוע, להגן על שלטון החוק, ולבער כל נגע של התנהגות עבריינית מתוך שורות הלשכה.

34. ההחלטה תועבר למשיב (באמצעות שב"ס, לאור היותו במאסר), ומזכירות בית הדין תוודא קבלתה בידי המשיב, בטרם תפעל הלשכה לפרסומה הרשמי באמצעים המקובלים.

35. זכות ערעור בפני בית הדין המשמעתי הארצי תוך 30 יום מיום קבלת גזר הדין.

**ניתנה היום, 18 באוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.**

| | | |
|---|---|---|
| עו"ד חליל עמה, אב"ד | עו"ד מונא אבו אליונס ח'טיב, חברה | עו"ד ניצן בצון, חברה |

נסרק עם CamScanner